

ντορός

ντορός, ο, ουσ. [άγνωστης ετυμολ.]. **1.** ίχνος πατήματος, ιδίως θηράματος: «το σκυλί βρήκε τον ντορό του λαγού». **2.** τρόπος ζωής, συμπεριφοράς, κοινωνικής προσαρμογής ή πορείας: «δείχνει καλός άνθρωπος, αλλά δεν ξέρω ποιος είναι ο ντορός του || δεν έχω απαίτηση ν' ακολουθήσεις τον ντορό μου».

- *μπαίνω στον ντορό,* αρχίζω να ζω συντηρητικά, κάνω τακτική ζωή: «κάποτε ήταν μεγάλος γλεντζές, αλλά απ' τη μέρα που παντρεύτηκε, μπήκε κι αυτός στον ντορό».

- *πάω με τον ντορό,* ακολουθώ τις κρατούσες συνήθειες, τις κρατούσες συνθήκες, βαδίζω στη ζωή μου συντηρητικά: «εγώ θα πάω με τον ντορό κι ας κάνουν οι άλλοι ό,τι θέλουν». Από την εικόνα του κυνηγού που ακολουθεί προσεκτικά τα ίχνη του θηράματος:

- *τραβάμε τον ίδιο ντορό,* ακολουθούμε, συνήθως συντροφικά, τον ίδιο τρόπο ζωής: «απ' τη μέρα που γνωριστήκαμε τραβάμε τον ίδιο ντορό». (Λαϊκό τραγούδι: *κι εγώ τον κόσμο κατακάθι με φανταράκια για πελάτες μου σωρό, σου 'πα να σβήσουμε τα λάθη και να **τραβήξουμε τον ίδιο το ντορό***).

- *χάνω τον ντορό μου,* βρίσκομαι έξω από τα οικεία και συνηθισμένα μου και δεν ξέρω πώς να ενεργήσω: «ήμουν άγνωστος μεταξύ αγνώστων και στεκόμουν σαν κούτσουρο, γιατί είχα χάσει τον ντορό μου». Από την εικόνα του κυνηγού που χάνει τα ίχνη του θηράματός του και δεν ξέρει προς τα πού να πάει.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας